

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1572 usque ad annum 1581

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118642

§. 123. Tordense Unitariorum Ministrorum conciliabulum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67232](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67232)

Sæcul. XVI.
A. C. 1578.

quæsit, ubi postea Franciscus Davi-
dis ejus discipulus impiissimi Arii dog-
mata innovavit, & præter blasphemias
doctrinas, quas ipsi Blandratus adver-
sus Christi Divinitatem inspiraverat,
insuper ad tanta deliria prorupit, ut
non modo tres in Deo Personas, nec
non divinitatem Christo Domino abne-
garet, sed etiam Christum Dominum
nec adorandum, nec ullo religioso
cultu honorandum propugnaret: ve-
rum Christophorus Batthorius, qui Ste-
phano Fratri suo in Poloniæ Regem e-
lecto successerat, ad tuendam Religio-
nem Catholicam a Jesuitis, quos ma-
ximi habebat, plurimum excitabatur,
illisque Claudiopoli, seu Colosvariæ,
in qua urbe Unitarii ceteris prævale-
bant, Collegium erexit, hacque in oc-
casionem præclara suæ Orthodoxiæ spe-
cimina edens, nullum non movit lapi-
dem, ut excultis subditorum suorum
ingeniis quemdam ad Catholicam do-
ctrinam amorem illis inspiraret, eos-
que proposita fidei veritate ab errore
retraheret, sensimque præpediret, ne
Davididis fraudibus deciperentur.

§. CXXIII.

*Tordense Unitariorum Ministrorum
Conciliabulum.*

Hist. Esclæ. Tom. XLIX. Gg Hunc

Sæcul. XVI.
A.C. 1578.

Hist. Ref.
Pol.

Hunc in finem Christophorus hoc anno Provinciæ comitia celebrabat in quibus pernicioſa hac doctrina omnino damnata Davididem illius Auctorem unacum omnibus impiæ hujus ſectæ fautoribus proſcripſit: nihilominus adeo providum hujus Principis conſilium graſſantis mali impetum ſiſtere haud poterat, quippe altercationibus exinde inter Unitarios magis adhuc teſveſcentibus Tordæ anno Chriſti milieſimo quingentefimo ſeptuageſimo octavo hi Sectarii conciliabulum habebant ad quod centum, & viginti Unitariorum Præcones convenerant, atque inter eos Davidis Coſovarientiſis Miniſtellus ibidem impia ſua dogmata cum ſumma pervicacia propugnabat, & Chriſtum Dominum eſſe adorandum, omnino pernegabat: ceteri quoque Baptiſmum parvulis eſſe neceſſarium perfricta fronte inficiabantur: equidem Blandratuſ nil intentatum, inauſumque reliquit, ut Davididem ad priſtinam opinionem ſuam revocaret: aſt fruſtraneus erat illius conatus, quippe Davidis ſupremi Magiſtri auctoriſtatem arrogans totus in eo erat, ut ſolus omnium animis dominaretur, qua quidem ſuperbia Blandratuſ vehementer exacerbatus omnes adulterinæ reformationis Eccleſias tam in Hungaria, & Tranſſylvan

Sæcul. XVI.
A.C. 1578.

sylvania, quam in Polonia adversus eum concitabat: attamen Davidis, cum ob verborum strepitus neququam animum despondere, minus vero a suis deliriis recedere assuetus esset, omnia probra sibi imputata elusit, ac cunctos, qui sese ei opponebant, ad disputandum provocans plurimos sibi Discipulos conciliabat: cum vero Blandratus sectæ hujus progressus sistere adlaboraret, atque ad exequendum hoc consilium præter Faustum Socinum inter Doctores nullum alium magis idoneum crederet, hinc datis ad eundem literis illum rogabat, ut ad opem ferendam accurreret. Annuit Faustus, hocque anno Tordam venit, ubi Blandratus magis secundum consilii successum sperans Faustum Socinum in ipsa Davididis domo diversari jussit, eo fine, ut ambo singulis diebus unius Mensæ, atque assiduxæ societatis opportunitate uterentur, proin eo facilius Faustus hunc hæreticum revocare, atque ad ejurandos errores suos inducere posset. Verum Faustus Socinus nec ingenii sui acie, nec sua dexteritate, & astutia, nec comitate sua superbi hujus Viri pertinaciam frangere poterat, sed potius summopere mirari licuit, quod paulo post ipsemet Blandratus Davididis errores amplexatus fuerit, qua agendi ratione, cum

G g 2 antea

Sæcul. XVI. antea in Transylvania ubiquistarum ca-
A. C. 1578. put esset, nunc illorum membrum, fa-
 ctus ex genuino Trinitario sese Pauli
 Samosatani Discipulum professus est,
 ac Christum Dominum nequidem tan-
 quam hominem eximium præ ceteris ho-
 minibus ob suas prærogativas superio-
 rem, ac singulari veneratione dignum
 agnovit, sed duntaxat hominem ceteris
 omnino similem, ac nullo alio cultu,
 quam reliquis omnibus hominibus de-
 bito, & communi venerandum pro-
 pugnavit, ubi non defuere sacrilegæ
 hujus opinionis Sectatores, ac Ministri,
 qui eam palam profitebantur.

§. CXXIV.

*Franciscus Davidis coram Transyl-
 vaniæ Principe accusatus*

*Sandius
 Bibl. Anti-
 trinit. p. 56.
 Rossius de
 Atheisc.
 Evangelist.*

Verum adhuc plures alii adversus er-
 rores adeo horrendos insurgent,
 eorumque Auctorem e medio tollere
 decernebant, quamobrem Davididem
 coram Christophoro Battorio accusa-
 bant, quod in regno seditionem con-
 flare, novasque, atque impias in Ec-
 clesia doctrinas spargere moliretur: igitur
 perceptis accusationum articulis hic
 Princeps Davididem Decidavanæ archi-
 includi jussit, ubi infelix hic homo mœ-
 rore, ac reæ conscientiæ stimulis ex-
 cruciatus in phrænesin, & caninam
 rabiem